

E S E J¹

BROJ STRANICA: od 4 do 7 (prored 1,5, Times New Roman, veličina slova 12 pt, margine širine 2 cm)

NA NASLOVNOJ STRANI SE ISPISUJE (Vidi prilog br. 1):

- Pravni fakultet u Sarajevu
- naslov rada
- vrsta rada (esej)
- nastavnik
- ime i prezime studenta/ice
- način studiranja (redovni/redovni paralelni/vanredni)
- broj indexa
- mjesto, mjesec, godina

ELEMENTI U STRUKTURI RADA:

Temu je potrebno obraditi na sistematičan način, a ideja mora biti prezentirana logičnim slijedom. Sve stranice (osim naslovne) treba numerisati. Esej treba imati uvod, središnji dio i zaključak.

1. Uvod

- cilj, predmet i svrha rada; osvrt na literaturu na kojoj se zasniva

2. Razrada (analitičko ili deskriptivno izlaganje materije)

- prikaz osnovnih teorijskih i empirijskih radova o temi, pri čemu je potrebno osigurati da rad obuhvaća prikaz osnovne literature o određenoj temi (deskriptivni pristup)
- kritički i dijaloški prikaz određene teme ili područja
- obraditi različite poglede na temu na razumljiv, strukturiran i logičan način
- argumenti i iznijeta mišljenja moraju biti potkrijepljeni dokazima ili empirijskim podacima, te mišljenjima stručnjaka u području koje se obrađuje
- potrebna je osobna interpretacija i individualan pristup koji se temelji na raspravi, argumentiranju i promišljenoj upotrebi empirijskih dokaza i stavova drugih

3. Zaključak

- jasno i precizno izložiti zaključke do kojih se došlo
- studentov/icin stav glede analizirane literature, odnosno teme koja je obrađena

4. Popis korištene literature

FUSNOTE

Fusnote se ispisuju se na dnu svake stranice, označavaju se od rednog broja 1 i nadalje, a veličina slova je 10.

¹ jedinstvena pravila izrade eseja izradila je prof. dr. Amila Ždralović

CITIRANJE

Kada se u vlastitom radu koriste tuđe ideje, pojmovi, podjele, modeli, skice, šeme, slike, izvorni pristupi i teorije, kao i kad se dijelovi tuđih radova prepričavaju ili navode, tada se i u tekstu i bibliografiji tog rada uvijek moraju navesti autor, izvorno djelo i broj strane ili strana odakle su pojedini elementi preuzeti.

Kada se citat može integrisati u vlastitu rečenicu ili stav (paragraf), onda se tuđe riječi, pojmovi, sintagme i rečenice navode uz pomoć, odnosno između navodnih znakova. Ako je citat, međutim, duži od četiri reda, odnosno ne može se integrisati u vlastitu rečenicu ili stav, takav citat se ne piše pod navodnim znakovima, nego ga nakon dvotačke treba pisati u novom stavu koji treba uvući za deset slovnih mjesta.

Student/ica sam bira način citiranja. Svaki metodološko priznati način citiranja će biti prihvaćen pod uslovom da je dosljedno proveden u pojedinom tekstu. U nastavku su navedena dva primjera načina citiranja.

Primjer 1.

Bilješka (fusnota) pri prvom navođenju rada (bez obzira na to je li rad objavljen na bosanskom, hrvatskom, srpskom ili na nekom drugom jeziku) treba izgledati ovako:

- [za knjigu] Immanuel Kant, *Kritika čistoga uma*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb 1984., str. 318.
- [za zbornik radova] Hans Lenk (ur.), *Wissenschaft und Ethik*, Reclam, Stuttgart, 1991.
- [za članak iz časopisa] Vittorio Hölle, „Mjesto Hansa Jonasa u povijesti njemačke filozofije“, *Filozofska istraživanja*, 90 (3/2003), str. 550–551.
- [za članak iz zbornika ili poglavlje iz knjige] Henning Ottmann, „Plemenita laž i demokratska politika“, u: Pavo Barišić (ur.), *Demokracija i etika*, Hrvatsko filozofsko društvo, Zagreb 2005., str. 11.
- [za literaturu u elektroničkom obliku] Arne Naess, „Is It a Plus to Have a Definite Metaphysics in Common, http://trumpeter.athabasca.ca/content/v22.1spe_cial/9definite_meta_physics.pdf., preuzeto dana: 20.08.2008. godine.

U drugom i kasnijim navođenjima rada, bilješka treba sadržavati samo inicijal imena i prezime autora, naslov rada (knjige ili članka), te broj stranice:

- I. Kant, *Kritika čistoga uma*, str. 319.
- V. Hele, „Mjesto Hansa Jonasa u povijesti njemačke filozofije“, str. 549.

U uzastopnim navođenjima rada, bilješka treba sadržavati samo oznaku *Ibid.*, te broj stranice:

- *Ibid.*, str. 150.

Primjer 2.

Izvor treba navesti u tekstu, a ne u bilješkama. Referenca se stavlja u zagrade i sadrži prezime autora, godinu izdanja i, ako je riječ o citatu, broj stranice. Na primjer: (Mumford, 1968.) ili (Mumford, 1968: 99).

Ako rad ima dva autora, treba navesti oba. Na primjer:

(Berger i Luckmann, 1992.).

U slučaju zajedničkog rada trojice ili više autora koristi se oblik "i suradnici". Na primjer:

(Prelog i sur., 1979.).

Sve reference u tekstu navode se kao i prvi put, odnosno ne koriste se oblici poput "ibid.", "op. cit.", "loc. cit." i slično. U slučaju da se koristi ovaj način citiranja fusnote treba koristiti isključivo za komentiranje ili dopunu rečenog u tekstu.

U popisu literature (bibliografiji), koji se navodi na kraju rada, treba navesti pune podatke o svim radovima koja se spominju u referencama. Radovi se navode abecednim redom prema prezimenima autora i kronološkim redom za radove istog autora. Ukoliko se navodi više radova istog autora, koji imaju istu godinu izdanja, treba ih razlikovati slovima (a, b, c itd.) iza godine izdanja. U slučaju zajedničkog rada više autora, u popisu literature se ne koristi oblik "i suradnici", nego se navode svi autori. Na primjer:

a. knjiga

Kodelupi, Vani. (1995). *Tržišna komunikacija*. Beograd: Clio

b. članak u knjizi

Poster, Mark. (2001). Postmodern virtualities, u Durham, Meenkashi Gigi i Kellner, Douglas M. (ur.): *Media and cultural studies: Keywords*. Str. 611-625. London & New York: Longman.

c. članak u naučnom časopisu

Woods, Edward. (1996). Association of nonverbal decoding ability with indices of person-centered communicative ability, *Communication reports*, vol. 9, No. 1, str. 13-22.

d. članak u ostalim časopisima i nedeljnicima

Nikšić, Stevan. (2007). Ustav bez ustava, *NIN*, 2935, str. 70-72.

e. članak u novinama sa autorom

Spahić, Besim (2007, 30. mart). Privreda se vraća iz kome, *Oslobođenje*, str. 19.

Za mrežno dostupne radove potrebno je, nakon dostupnih osnovnih referenci (naslova, autora itd.), navesti izvor (<http://>) i datum učitavanja. Na primjer:

Nedeljković, Vojin. (1998). „Pravilno ali pogrešno: Lutanje jednog akcenta.“ Preuzeto 30. marta 2007. sa http://host.sezampro.yu/jezikdanas/5-98/5-98_5.htm.

KRITERIJI ZA BODOVANJE ESEJA

1. Deskripcija (navođenje osnovnih ideja i pojmova)
2. Analiza osnovnih ideja i pojmova
3. Sinteza (uopćavanje i izvođenje zaključaka na osnovu analize)
4. Krićka analiza (zauzimanje vlastitog stava uz argumentaciju)
5. Korištena literatura

6. PRAVNI FAKULTET U SARAJEVU

NASLOV RADA

Esej

Predmet:

Nastavnik:

Student: Ime i prezime, redovni student

Broj indeksa:

Sarajevo, decembar, ----- godine